

LAGUTSKOTTETS betänkande N: 21/1954 med anledning av landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag om landskapslag om livsmedelshantering i landskapet Åland.

N: 21/1954.

Förenämnda framställning, varöver landstinget inbegärt lagutskottets utlåtande, har utskottet behandlat och får för landstinget vördsamast framhålla följande:

Detta lagstiftningsgebit berör frågor, som ligga på gränsen mellan rikets och landskapets lagstiftningsbehörighet. Av motiveringen, som endast i korthet återgiver innehållet i särskilda lagrum i den nya självstyrelselagen, har utskottet icke blivit övertygat om, att landskapet verkligen kan lagstifta i alla de avseenden, som lagtexten behandlar. Sålunda kan det vara tvivel underkastat, om landstinget genom landskapslag skall kunna bemyndiga landskapsstyrelsen att genom **landskapsförordning** bestämma, vilka statliga undersökningsanstalter skola vara berättigade att verkställa i landskapslagen förutsatta undersökningar, samt genom landskapsförordning ålägga tullmyndigheterna övervakningsskyldigheter iiråga om efterlevnaden av landskapslagen.

Överhuvudtaget får man av lagtexten en mycket oklar uppfattning därom, vilka speciella förhållanden landskapslagen avser att reglera. I alltför stor utsträckning synes lagförslaget vara inriktat på en, måhända flera, framtida landskapsförordningar, om vilkas innehåll endast en vag antydning göres. Landskapslag bör dock enligt utskottets uppfattning säga ut, när t.ex. näringsidkare skall vara skyldig att göra i § 2 mom. 1 avsedd särskild skriftlig anmälan, i vilka fall han skall vara skyldig att föra lager- och tillverkningsbok (mom. 2 i samma paragraf) och huru kontrollmyndigheten skall organiseras. Om landskapsstyrelsen i dessa avseenden - flera kunde uppräknas - icke ansett sig kunna föreslå mera konkreta stadganden än de föreliggande, måste man fråga sig om landskapet ej skulle vara mera betjänt av en överenskommelseförordning än av en landskapslag, som i stort sett blott innebär bemyndigande för landskapsstyrelsen att utfärda landskapsförordningar.

Det är uppenbart att såväl landskapslagen som de landskapsförordningar, vilka förutsättas bliva utfärdade, nödvändiggör inrättandet i landskapet av kompetenta kontrollorgan, ett laboratorium för verkställande av erforderliga undersökningar och inrättande av nya tjänster. Skall allt detta vara nödvändigt och skola de uppenbarliga dryga kostnaderna som här måste bli av nöden, motsvaras av den med landskaps-

lagen eftersträvade nyttan?

I anseende till allt detta och då något skyndsamt behov av lagstiftning icke synes föreligga, har utskottet ställt sig avvisande till lagförslaget. Enligt landskapslagen om hälsovård och landskapets hälsovårdsstadga hava såväl landskapets som de lokala hälsovårdsmyndigheterna stora befogenheter med avseende å livsmedelskontrollen och den hygieniska övervakningen, och genom landskapslag om livsmedelshantering kan det säkert ej förhindras, att undermålig vara kan komma i handeln eller att "nya företag startas utan insikter i konserverindustrins viktigaste regler."

Utskottet föreslår därför värdsammast,

att landstinget ville förkasta lagförslaget.

Mariehamn den 22 november 1954.

På lagutskottets vägnar:

Herman Mattsson

Herman Mattsson

ordförande.

Axel Kuffschinoff

Axel Kuffschinoff

sekreterare.

Närvarande i utskottet: Herman Mattsson, ordförande, Jan Erik Eriksson Påvals, Nordman, Albin Johansson (suppleant).